

ĐỒ-VĂN-Y
QUAN-LÝ
Giá bán nhứt trình
AN-HÀ
Trọng năm.....5400
Sáu tháng.....3 00
Giá bán riêng nhứt
trình L'APPEL
Trọng năm.....6400
Sáu tháng.....4 00
Giá bán chung hai bên
Trọng năm.....10400
Sáu tháng.....6 00

AN-HÀ-BẢO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUOC-NÔ DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles
NHÀ BÁO Ở TAI ĐƯỜNG—Boulevard Delancey—Genève
Directeur Politique **TRẦN-ĐẠC-NGH A**

PHẠM-KY-XUONG
CHỦ-BỘT

Về việc mua bán hay là
mua nhứt-trình hay là gở
bãi dâng báo xin đề thơ
cho M. ĐỒ-VĂN-Y quán-ly

Lúc mua báo xin các
ngài chiếu cố, gởi 46 tiền
luôn, hân-quân lấy làm
thâm cảm.

VỀ VIỆC THIÊU MÌNH

Của ông Đại-sư Hòa-thượng ở chùa Viên-thông tại Huế

Đã hơn một tháng nay các báo tây nam trong Nam ngoài Bắc hằng đề dư luận về việc ông Hoàng-Nguyên Hòa-thượng Đại-sư tính lên giảng hòa tự thiêu lấy mình để giải rối Trán-tục về cảnh Thiên-thai nương theo chơn phật mà tự tại tiên-diệu đời đời hạnh-hướng phước lành.....

Ngày ông tính lên giảng hòa là ngày rằm tháng tư Annam năm nay nhâm ngày 26 Mai 1926; nhưng mà vì chữ công lý nhơn đạo, phần nhiều thiên hạ hiệp ý cùng chánh-phủ Bảo-hộ đóng ra ngân cang chàng dành để cho ông tự sát lấy mình như vậy. Bởi thế sự thiêu-minh của ông hiện nay đã bất thành; nhưng mà: nghe đâu: vì lời nguyên xưa cùng phật, đến 47 tuổi thì phải tự ủy hình hài, nên ông đã tuyệt cốc chỉ dùng một chút ít rau luộc rồi lần lần ông sẽ giết đang ấy-thực cho đến giờ cuối cùng của ông.

Sở là ông Đại-sư này buổi thiêu-thời vừa đến 10 tuổi đã xá thân cầu đạo vào thọ phải qui y làm đệ-tử của một vị Hòa-thượng ở chùa Viên-Thông này—Ông hết lòng mộ đạo tu trì, sớm khuya tụng niệm, lại hòa-nguyên chơn phật dài chừng đến 47 tuổi thì phải thoát thế-hai hân về cõi phật. Ông ở tu trong chùa này hết lòng đem cái đơm-lực bình sinh để vụng bới cửa phật, cứu trợ người nghèo, đường nuôi kẻ bệnh, dầu việc gì khó-cực cho mà, ông cũng không từ nan. Nhờ sự cực-nhọc công-dày, thông-minh mẫn-đạt mà ông được tôn chức Hòa-thượng Đại-sư bây giờ, lại được đệ-tử phục-tung triệu-mến. Thật ông là một vị chơn tu theo phật giáo, quyết lòng làm là "Tra-tỳ" (trong kinh phật nói chữ Phạn là lên ngồi trên giảng hòa rồi tự đốt mình) để khỏi kiếp luân-hồi, khỏi nhiệm cuộc đương-trán chàng tam đêu phi thị.....Ồ! cái lòng mộ đạo tu hành đến thế thật cũng là tuyệt phẩm, ít ai bì được! Chúng ta đối với cái đạo-hành của vị Đại-sư Hòa-thượng Hoàng-Nguyên đây, thì chúng ta chỉ khâm phục, thánh-kính, triệu-mến thương-yêu ông hoài hoài trong lòng chúng ta vậy.

Luôn đây xin lược biên sự tích cái cảnh chùa Viên-Thông là một cảnh chùa đồ sộ lớn như ở Kinh-dô nước nhà ta cho khán-quan xem cho biết.

Cảnh chùa Viên-Thông ở Kinh-dô Huế là một cảnh chùa tối cổ. Nguyên tích cảnh chùa này lập ra năm 1765 nhâm trào vua Lê-cảnh-Hưng bởi một vị Hòa-thượng khách trú đạo hiệu là Liêu-Quang. Đến nay tính ra được 161 năm. Lúc bấy giờ người nước Nam ta chưa lấy đạo-phật là một tôn-giao của toàn dân trong nước. Hòa-Thượng Liêu-Quang thông-thạo kinh-luật gia-giận có ý đem phật-giáo mà truyền bá cho quốc-dân ta. Ngai lập chùa ra nơi chơn núi nhỏ kia, lựa chỗ cây cao huyền-vũ, khuật-tịch, u-nhàn, thế-gian ít được đề hước vào chỗ thanh-tĩnh đó—Ngai đặt tên cảnh chùa đó là "Thiên-thông-tự". Chẳng bao lâu bá tánh lần lần mộ theo phật-giáo xin vào làm đệ-tử của ngai thật là đông.—Tuy là dâng thông-thương vào chùa có một cái đường hẹp nhỏ hẹp, cây lá phủ che bù-bịch, đi thì phải vệt cỏ hai bên ra mà đi mới được; nhưng mà vì lòng mộ đạo, nên dân chúng cũng thường đến dâng hương cúng phật càng ngày càng đông đảo.

Đến năm chùa Nguyên đóng đô tại Thanh-hóa, vua cùng đình-thần có đến viếng chùa Thiên-thông, thầy cử-chi tu hành thì đức-Vua cang đình thần thầy đều khâm-phục ông Hòa-thượng Liêu-Quang tam. Từ đó cái danh chơn tu của ngai càng vinh-diệu thêm nữa.

Nhơn lúc trung-thu Đức-vua, đức Hoàng-hậu có các ông Hoàng và các bà công-chúa cùng đình thần hầu hạ đi dạo chơi; lúc tới ngang chùa xe giá vua ngừng trước chùa, nhằm lúc ông Hòa-thượng đang dùng bữa cơm, ngai ăn cơm và rau luộc mà thôi. Thấy long-gia ngự trước chùa, ông Liêu-Quang bèn buồn đũa, đem chén cơm dàu dưới bàn rồi chạy ra tiếp-rước vua, vua bèn vào truyền lệnh đình gia giầy lác ngồi ngai hồng-gio dưới bóng cây kê bên chùa. Trong lúc ngai hầu chuyện cùng vua thì có một bà công-chúa còn trẻ tuổi, vì lúc mới vào chùa thì bà đã thấy ông Hòa-thượng đang ngồi ăn cơm, lại lúc bấy giờ bà cũng có ý tặc-mạch coi cho biết chơi, nên lên lại chỗ ngai ngồi khi này kiểng dưới bàn gặp được chén cơm và rau luộc mà thôi; bà lấy làm cảm động cho ngai ăn uống cực khổ như vậy, nên bà lấy ra ba nén vàng để trong chén cơm có ý cho ngai được mua vật thực cho ngon mà dùng bữa. Bà công

Thơ ông-rời
Cao vời-vợi, lên mình-mông
Già trẻ thấy đều kinh-lối ông.
Chờ phủ giang san đương có cháu
Bao trum nhơn-vật bị chìm-lồng
Lối-dinh nổi trợn gia-ai ốc
Vỏ hờ ra ơn trẻ đẹp-lòng
Lũ ếch hep tâm ngồi lấy giếng
Ngành trong trí tưởng nghĩ bằng-nong!

Huỳnh-phi-Hồ phủ Trữ đầu Châu
Nghĩ thương Phi-Hồ liên làm trai
Cánh nhích nên lòng người đời hai
Cùng tư muốn ngơ từ dưới gỏi
Oan hôn lại chạnh màu trên đài

chùa làm như vậy mà chẳng có ai thầy chỉ-rao. Lúc vua cùng Hoàng-hậu với đình thần ngự giá về cung, ông Hòa-thượng trở vô tiếp-dùng bữa ăn của ngai lại, khi kéo chén cơm ra, ngai gặp ba nén vàng thì lấy làm lạ bèn hỏi lên và kêu hỏi các đệ-tử trong chùa coi vàng ấy ở tay ai đem để đó? Hồi hoai mà chẳng có ai nói thầy biết chỉ hết; rồi lại ngai kêu hỏi các đệ-tử lại ngai nói vàng này đem đến bởi một cái tay bí-mật kia muốn làm cho ngai mang tiếng nhớ tham của—Vay thì ngai nhứt định không ở trong chùa này nữa, ngai một lòng thành-tính tu hành quyết-tiết cho thầy phật—Nay ngai xin giao chùa này lại cho các đệ-tử và hãy dùng vàng này mà mua hương-dang mà cúng phật. Nói xong, ngai đứng trước ban thờ phật mà tụng kinh giầy lác; đoạn bỏ chùa do ra đi; đệ-tử cấm ngai lại thế nào cũng không được.

Ngai đi một mình thàng vô núi, vô rừng; sau lại hay tin rằng ngai đến núi Kim-sơn (hiệu giờ gần làng của Đức Khai-Định) ngai lập một cảnh chùa nữa để hiệu là "Thiên-Thai" đến nay hay còn đó.—Lúc giặc Tây-sơn khởi lên thì chùa Thiên-Thai này bị giặc phá sập, vì Tây-sơn nghĩ chùa ấy là chỗ dinh-tru của chùa tới nhà nguyên. Qua đền trào vua Minh-Mạng thì chùa này sung tu lại tới đẹp, cái tên lại là chùa Viên-Thông kêu mãi đến bây giờ. Từ đó đến nay các vị Hòa-thượng nối-chi nhau, ông này thác ông khác thế, lần lượt cho đến nay tới phiên ông Hòa-thượng Đại-sư phật danh là Hoàng-Nguyên đây quyết lên giảng hòa thiêu mình giết hân trán duyên về miêng cực-lạc; việc chẳng được thành, liên nay tuy nghe rằng ông đã tuyệt-rốc, nhưng mà ông cũng còn sống ở chôn Dương-trần này chưa được thoát vòng khổ hải!!!

LỖ-THI-THAM

Văn uyển

Đay quom về Trữ cùng chẳng đã
Đay quom qua Châu thế phải nại
Chau tiếng phân thân gan ruột héo
Ngay gian phủ có lượng cáo đây

THẾ TRUNG

Huỳnh-phi-Hồ qui Châu
Tám lòng ngay thảo để quên đầu
Chẳng đã cho nên thế phải đầu
Cam phận lỗi cùng trời đất bạc
Bên mình gởi với nước non Châu
Ngựa Hổ chim Việt hân mong tưởng
Cá khỏi dài mây hờ đắm cầu
Lầy dở khen chê còn lấm lức
Sắt xanh chép để chuyển dài lâu

TRẦN-BẠCH-VÂN

Nói lão thơ

Cha là ông Phủ, chú ông Nghè
Nói lão trên trời dưới đất nghe
Sức mạnh Hạng-Vương thời nữa cdi
Gặp cô Đê-Thích chấp hai xe
Bước ngang qua biển cầm tàn lại
Nhảy thót lên non bắt rai về
Tiền chất trong nhà không biết mấy
Một lần chế chuỗi hết trăm tre

Lão quá hơn nữa

Gầy gò tu-ra trước đá lâu
Khi sanh Đàng-Cổ hời còn sau
Đông-nam đất lở bồi lem mắt
Tây-bắc trời nghiêng đổ sỏi đầu
Đánh-Đổ sống lâu, lâu có mấy...?
Tề-Thiên sức mạnh, mạnh gì đầu...?
Thế gian nghe nói ngơ không thiệt
Giả-Các thiêu mưu phải tới cau.

BÌNH-CÂN-HƯƠNG (LỤC)

Giác thế tân tân

Giờ ngo, tán-tiên, Chùa Phiến-Ngoã,
giảng ca rằng: Chớ cười, chớ lảng??
Vẹn trời tiếng nhạn kêu, trên óc hao
[quang chói rạng,
Mình ngồi hạt trắng liến bay, tay nắm
[nhành hoa tươi tắn
Xướng máy lảnh, vào miếu thánh,
Bát ngát mùi hương, rõ ràng dân hạnh

Thơ rằng:

Từ hay loạn tanh chờ sa mế,
Sắc hại muôn phen phải biết ghê.
Tài gọi bạc bài hư sản-nghiệp,
Khí sanh tranh đấu lụy nhiều bề.
Bãi ca từ, sắc, tài, khí,
Hư, rệu, rệu; thói, thói, thói,
[quynh-tương lên ứng khác mùi hôi,
tư, phạm hay loạn tanh, men độc
[khô gợn lợt,
Thân bởi men mà lụy, danh tại rệu
[mà trôi,
Vua vô ghét rệu ngon rai phải, kẻ
[phạm ưa men độc than ôi,
Khuyên chớ sanh tại Lữ-Bạch, thiệt
[Thanh-Liên trên thế không đời,
Sắc, sắc, sắc; chừa, chừa, chừa,
[chẳng vương thì lảnh, lờ đờng ưa,
Chẳng những vô ích, thiệt là hại cơ
[thừa,
Tranh sắc danh vinh hiên, tham sắc
[họa dây dưa,
Giả vẹn Trời cho phước, su, đắm họa
[không vừa
Nếu chẳng nghe lời ta dạy bảo, sẽ
[đen-tên đứng uống đời chưa?
Tát, tát, tát; tát, tát, tát, những kẻ
[tham tài họa rất dài,
Mẹ sanh nào thấy tay cầm của, thác

Tri-Trung-Hòa

Đại-Dược-Phòng Cấntho

TAM SẮC BỒ HOÀN trị các chứng hư
nhược, đờn-đờn, đờn-bà, con nít
đều dùng được cả, đờn-bà không có
con, uống lâu sẽ có con, v.v. mỗi
ve.....14 50

CƠ MỤI ĐIỀU KINH BẠCH ĐAI HOÀN
trị chứng đờn-bà đàng kinh nguyệt
không đều, huyết bạc; mỗi ve.....14 00
BỒ PHIE THẮNG ĐƯỢC THUỶ TRỊ chứng
ho và hư huyết, mỗi ve.....04 10
HỎA ĐAM CHỈ KHAI TĂNG TRỊ chứng ho
lao, ho gió, mỗi bao.....0 10

NGŨ LÂM BẠCH TRƯỚC HOÀN TRỊ chứng
xiết-trước, bạch-trước, huyết trước,
lâm trước, mỗi ve.....0 40

U KÊ BẠCH PHỤNG HOÀN TRỊ chứng
hư thai, tiểu sáng, kinh nguyệt bất
đều.....1 hộp 2 hoàn.....0 60
1 hộp 4 hoàn.....1 20

DƯỞNG HUYẾT BỔ THẬN THẮP TRỊ
chứng thận-thể suy nhược, bổ dưỡng
nguyên khí, mỗi ve.....0 60

THIÊU NHƯ TIỂU THỂ LỢI TRỊ chứng cam
lích con nít ăn uống không tiêu mỗi
ve.....0 50

BẮC BƯU NHÂN ĐƯỢC TRỊ bệnh con
mất hai lần, mỗi ve.....0 50

THANH TANG BỔ TÂM HOÀN BỔ BỔ
mỗi ve.....0 10

LẬP CHI TĂNG THÔNG MỖI CHỈ.....0 10

TIỂU NHƯ CAM-TIỂU TĂNG THUỐC SÁNG
lỗi mỗi chỉ.....0 10

NHƠN SÂM BẢO SIỀNG MỖI CHỈ.....0 30

HỒNG BẠCH LỢI CƯỜNG MỖI CHỈ.....0 20

TRÍ-TRUNG-HÒA

Tiệm thuốc bắc, tại đường cầu lân
lực-tính số tại 32 CẦN-THU

[chẳng đem theo để chừng xai.

Bây đồ bác, dăm bạc bài, tham tham

[lời lục nói không sai.

Hết qui ra hên đã đáng số, đời giàu,

[lâm khó đời vì ai]

Phải biết tiền tài như phân thổ,

[chẳng nên khắc bạc chờ to xai.

Đừng mong lòng dục của, chờ xanh

[kẻ lường ai.

Bây chước hai người mình lụy trước,

[chắc chi xảo trá đáng sanh tai.

Cứ lẽ chánh, ở cần ăn kiem, Trời cho

[có lộc để tiêu xai

Nếu chẳng nghe lời ta dạy bảo, tham

[tài tới chết lại mang tai,

Khí, khí, khí; dân, dân, dân, nhĩn

[thời khỏi nhục thế thường ran

Việc lớn bỏ qua, nhỏ chẳng kể, ngoại

[tai giờ thôi, khôn hay chẳng?

Trời kẻ hơn hào theo xúc phụn,

[lãnh thân dân tri đường tình thân.

Nó nói dưng người, lòng hờn hờ, có

[người hiệp nó chẳng ai ngăn.

Mình không đầu khầu chỉ cho mệt, cợ

[kẻ báo thù khổ lắm chẳng?

Chừng ấy ở ngoài coi mới toại, phép

[Trời báo ứng thiệt chẳng?

Gom tiền sắc, với khí tài, vốn đều

[độc hại chẳng hề sai.

Bốn vách tường này bằng nhậy khời,

[thanh nhàn vô sự rất khoan thai.

Nghe tiếng lá khuyển có ích, cái lời

[ta dạy, phải mang tai.

Gần lên hạt, kiêu trần ai, lời dân

[đỉnh-ninh để một bát

Vì bằng con dưng khi khảo gặp, hết

[lòng dạy nữa thiệt không nài

Thiên nhậm

Ông Nguyễn-văn-Tây nhậm
hàng Tri-huyện hành sự tại Tòa
bộ Cảnh sát mới đặt tỉnh An
Châu-quận quận Tỉnh-biên tỉnh
Châu-dộc.

Quan-huyện Tây thời là một
ông quan tâm tình hòa thuận
thuận hậu; trước kia ông ở tỉnh
Soc-trang đời lại cảnh sát vừa được
3, 4 năm nay—cứ hành ông đời
dài với mọi người đều hiền hậu
nhỏ cũng thường giữ một mực
ôn hòa nhàn nhàn.

Cho hay: chức tằng bồng hồ thì,
câu thủy thổ quốc dân, nay ông
đắc lệnh đi tỉnh khác, những thân
bằng quyền hữu của ông vì bấy lâu
quen thuộc nhau, thương mến
nhau—dù biết: chẳng phải là xa
cách nhau hoài mà khổ cùng nhau
hiệp một; nhưng mà tình lưu khuê
lúc tiễn hành, chén rượu quang-
hà, đôi lời vịnh chúc... là khi cùng
ngắm-người trong dạ lúc phân tay
nhau, kẻ lên xe người đứng
ngóng!!

Vì tình tri-thức cùng quan
hệ—Nguyễn-văn-Tây. Bôn-
bôn xin kính chúc cho ngài và quý-
quyền ngài được nhứt lộ phước
tinh, vạn sự như ý—dân trên
nhậm quận Tỉnh-biên bôn nhon
đức cho chúng dân nhuần gọi.

An-Hà

SOC-TRANG

Một tiệc tiễn hành

Ngày 17 Juin 1926 hay tin quan
Huyện-Tây đang hành chánh tại tòa
bộ Cảnh sát mới đặt tỉnh An
Châu-quận quận Tỉnh-biên tỉnh
Châu-dộc. Khi ấy, quan huyện
hàm Ông-hưng-Ký. Bữa đó
viên quan qui chức là tự đủ mặt,
lúc xe hơi trên Cảnh sát xuống vừa tới,
thì tiếng nhạc ngũ âm trời đất, tiếng
pháo nổ rền tai, chủ khách bắt tay
mừng rỡ, kẻ vui vầy tiệc ngọc, nói
cười lẫn lộn xem ra có vẻ hậu hĩnh
lắm. Mãng tiệc Ông Huyện Ông-hưng-
Ký đứng vầy tỏ tình chúc cho quan
Huyện thượng lộ bình an cũng cao
thăng quơn tước. Quan Huyện Tây
đáp tạ ơn và chúc cho quý quan: trên
dâng quan yêu dưới dân chuộng, và
dâng vạn sự như ý, trong tiệc vầy tay
nghe lớp lớp, ngoài thì pháo nổ vang
rân rân, đám dờn giầy lác róc lẫn hồi
bắt tay giã từ trở gót.

Còn tại nhà hàng NAM-SANH qui
thầy M.M. Trang sở tạo tác, tính thơ-
ky Góa bố, Lý, Tập, sim-di-Vàng
thông-ngôn trạng sự, cũng có chừng
đợt rất nên huê lệ; khi nghe dứt
tiếng pháo nơi nhà ông Huyện hàm,
2 thầy thân hành đến ở quan huyện
Tây xin vui lòng dời gót đến nhà
hàng tiễn hành cái lễ tiễn hành; khi
quan huyện đến nơi thì quý thầy bước
ra nghinh tiếp; có một ông đi cùng
quan huyện cũng vui vẻ.

Khi an tọa đứng tựa Sám-banh rồi;
thì Mr. Kim-di-Vàng, đứng vầy xin
thay mặt cho quý thầy dâng tỏ vài lời
tiễn hành Quan-Huyện-Thưa Quan-
Huyện, hôm nay anh em chúng tôi
đứng đứng trước mặt ông đây thì
trong lòng rất phôi-phở, thật là mừng
vầy còn có mừng nào cho hơn, mừng
Quan-Huyện đang bỏ đi ngôi chủ-quận
chàng dân, nhưng nghĩ vì cái sự vui
mừng hôm nay bao nhiêu, rồi ngày
mai này uô hóa ra buổi bấy nhiêu,
ông đi Tỉnh-Biên không phải như
ngày ông còn lại Cảnh sát lên xuống
không mấy lúc, vậy trong bụng chúng
tôi vầy rồi lại buồn, nên chúng tôi
tưởng nghĩ lời muốn tiếng cũng
không qua sự thật tình, vậy xin ông
càng lý sám-banh này mà chúc cho
ông các em và kính vịnh cho ông
cũng bôn quyền hai chữ bình an, và

xin ông (?) đi với ông cùng vui lòng
với anh em chúng tôi vầy. Quan-
Huyện đáp lời: các em; qua chẳng
phải đứng đây mới thấy rõ lòng các
em; qua thường trân trọng đến cái
lòng trung tình của các em luôn, qua
xem các em như qua, đến đầu qua
ngồi lại không thấy các em thì qua đau
có vui, đau đớn thay cho kẻ đi người
ở; nhưng mà trong vòng quan lại đi
đi lại cũng chẳng là gì; nay tuy qua
xa cách các em rồi chờ kỳ trung như
qua ở gần các em vầy, thời thì các
em ở lại rằng mà chuyện cần phân
sự, miêng là còn trời, còn nước, còn
non, hết lang rồi biệp xưa nay cũng
thường.

—Trời thì mưa rì rả, đêm lại cũng
khuya, đôi ba hiệp bắt tay giã từ
dường như không nỡ, kẻ ở còn đứng
ngó theo, người đi còn trông lại, cho
đến khi khuất bóng mới chịu thôi...
Đây kỳ già xin nhắc lại ngày trước
Mr. Tây lộng chánh tại Soc-trang có
hơn mười năm năm dư, trên thuận
dưới hòa, khi ngài đăng vịnh thăng
Tri-huyện thì phải dời đi tỉnh Cảnh-tho
trong bản bằng quyền thuộc hay tin
ấy, có thiết đãi liên liên trót cả tuần
lê, nay hay được tin ngài đi nghĩ chủ
quận thì qui ông qui thầy ở tại Soc-
trang tiếp đãi một lần nữa. Thế thì cái
nhon tình của ngài cư xử với mọi
người thế nào, kỹ giả không cần bình
phẩm, tường cùng nên lấy đó làm
gương soi lòng vầy.

K.B.G. (dai cảo)

Truyện Bà Công-chùa Huyền-Trang đời Trần

Nước Nam ta lúc vua Trần-Anh-
Tông trị vì có ý muốn mở-mang bir-
côi cho nước nhà được thêm giàu
thạnh. Vua xét ra những nơi có thể mở-
mang, thì không có nơi nào bằng phía
nam là nước Chiêm-thành. Vua bèn
xuống lệnh ngự giá sang chơi nước
Chiêm-thành, ấy là, vua mướn tiếng đi
chơi, chờ kỳ trung để quan sát hình thế
nước ấy. Thật là có ý sâu sắc lắm đó.

Khi vua Anh-Tông ngự đến kinh đô
nước Chiêm-Thành, thì vua nước đó
là Chế-Mân tiếp giá đón hầu. Nhơn
vì lúc bấy giờ Chế-Mân đang lo kiếm
một vị thừa-hầu cho đẹp-đẽ, nên có ý
muốn cầu thân với hoàng-thất nhà
Trần và tình nguyện dâng châu Ô và
châu Lý một lần để thỉnh (châu Ô và
châu Lý hiện giờ kêu là tỉnh Thừa-
thiên, Quảng-Nam và Quảng-trị đó).

Vua Anh-Tông nghĩ rằng: hai châu
đó là chỗ yếu-hiểm phía Nam nước
Nam ta, nếu không dùng võ-lực thiên
quân bách tướng đến mà đánh, thì
không dễ gì lấy được; nhơn vậy, đem
một người con gái mà gả cho vua Chế-
Mân tại được liền 2 châu Ô và Lý,
thật là một cơ-hội nên lợi-dùng lắm.
So lợi danh hại như thế, vua bèn chịu
lời hứa gả Huyền-Trang công-chùa
mà thừa phục 2 châu.

Mùa hạ năm Bình-ngũ niên hiệu
Long-Hưng thứ 15 (1306) vua nhà
Trần bèn gả bà Huyền-Trang công-
chùa cho vua nước Chiêm-Thành, thì
các quan ai nấy đều thương tiếc
nhánh vàng là ngọc nỏ nào đem ra mà
gả cho kẻ khác giống khác nỏi. Nền
lúc đó có lời tục-diệu như vầy: Tiếc
thay cây quế trong rừng để cho thành
mâm thưng mường nó leo... Chín là
tiếc nhan sắc của một bà Công-chùa
mà gả duyên nhâm chỗ không xứng
dối như vậy.

Vua thấy các quan càng giận càng
có ý buồn, nhưng vì mình trót đã
nhận lời với Chế-Mân rồi, không lẽ
đổi lại khác được. Hoàng-chi-lấy quốc-
gia đại sự mà kể, thì mướn một mệnh
hồng nhân mà đi được non sông
trăm dặm, lợi dân ích quốc thì có gì
bằng, và lại con mình tuy gả đi ngoại
quốc mà làm được một bà quốc-mẫu,
thì điều vinh diệu lợi ích sau này lại
càng nhiều hơn nữa. Nghĩ thế, vua bèn
quyết ý.

của nước Chiêm nhiều động ai-bí, thế-
tham-mat nghe cũng phải lo lắng, nước
mắt, mà chính là cái động háy ấy làm
cho bà Huyền-Trang cũng nhon nhon
nhon nhon nhon nhon nhon nhon nhon.

Lại nước Chiêm-Thành có nhiều
nơi non cao sông thẳm, cỏ rậm cây
xanh, bao nhiêu cũng điện, đến đâu
thấy đều có một vẻ êm đềm văn vẻ, bà
lệ với cảnh tượng khi bà còn ở nước
nhà, tuy là bà ở chốn thâm cung,
nhưng được nhiều bề vui đẹp hơn
lắm. Bà thường khi rút cảnh hoài
tình, nỗi niềm cô quốc, muốn đem
quê hương, ngửa trông vầng nguyệt
giọt lệ chảy đầm, những thế mà bà
cũng phải cam thừa phận. Cũng dần
dần bà khuya lẳng được, vì bà tự
nghĩ rằng: phận làm con gái, mà
được cái cơ-hội đem thân báo quốc,
vinh hiển lộ liên minh, há chẳng phải
là chẳng đáng cho tâm thân mình ư!

Rồi đầu qua năm sau là năm Bình-
mĩ (1307) vua Chiêm-Thành mất, mà
lúc ở nước Chiêm, hề vua mất thì bà
Hoàng-Hậu phải chết theo—Vua
Trần Anh-Tông hay được tin ấy thì
lấy làm lo sợ cho con gái mình, bèn
sai Trần-khắc-Chung đi sứ sang nước
Chiêm, đem lễ vật điếu-tử và tìm cách
để cứu bà công-chùa cho được thoát
nạn ấy. Khi Trần-khắc-Chung qua đến
nơi bên nói với quan nước Chiêm
rằng: xin để bà Hoàng-hậu ra bở
sống làm lẽ cầu hôn vua đem về rồi
bà sẽ lên hoả-dân mà tuấn-tử theo vua
cho liện. Các quan nước Chiêm nghĩ
thật không dễ phòng, còn bên này:
Trần-khắc-Chung đã đặc sang, chiếc
thuyền nhỏ ở bờ sông; khi bà Huyền-
Trang ra đến nơi bên xuống thuyền
rồi Trần-khắc-Chung hộ giá bà trở
về nước mình bình yên vô sự.

Xem một việc này thì biết được
cái chánh sách ngoại giao của vua
Trần-Anh-Tông thật là sâu-sắc cao-
khen lắm. Đem một mệnh hường
nhon mà đổi lấy non sông trăm dặm.
Nước Chiêm-Thành hiện nay đã
mất nước, nhập về nước Nam ta và
người Chiêm-Thành tại tại gọi chung
nữa.

CÔNG-KINH

Qui vị hành khách đến Cảnh-tho
muôn cho được một chỗ nghỉ
ngơi yên tĩnh, phòng the được
sạch-sẻ, mát-mẻ và khoan khoái.
Thì xin mời quý khách lại ngay
nhà Khách sạn "Trung-chau lư-
quán" của chúng tôi nghỉ một lần
thì chắc quý khách sẽ được vừa
lòng.

Thời sự

Cảnh-tho

HÀM HẢI ĐÀO NON

Bữa 3 Juin rồi đây lúc 3 giờ chiều
tại làng Phong-Hòa (Cảnh-tho) trời
mưa xối-xả, Trần-thị-Liệt là gái mới
nên 13, 14 tuổi ở nhà một mình giữ
nhà cho bố mẹ đi bán đậu. Cách vài
cái nhà (đó chừng 150 thước tây) thì
có nhà tên Nguyễn-văn-Thiện 29 tuổi
là anh rể (chú bác của thị Liet); tên
Thiện đã có 2 đứa con rồi, mà tánh
còn thêm chua tra ngo, thế khi Thiện
cũng rõ trước rằng: có một mình thị
Liet ở nhà—và lại tuổi thì Liet tuy còn
nhỏ, mà lúc xem cũng vạm-võ to xương,
đào non ứng dụng, hoa sớm phe màu,
lại gặp trận mưa to, mình đến đó, một
nó một mình, để gì nó đương cự cũng
mình cho được ư. ?) mặt sắc leo ròn
hải trái. Dục, dục, dục rồi. Thiện bèn
ba chạy vào nhà thị Liet, lúc bấy giờ
thị Liet đang ngồi trên bộ vầu, Thiện
niêng cười ngỏm-ngỏm sắp lại choán
vầu, thị Liet dỗi là lén, Thiện lẹ tay
bơm miêng rồi ra sức bơm mà bơm
thị Liet vô mộng, nài quyết để cho
mình cử sự... bằng cái lối thì sáng quắc
thiệt đây, tao dám mày một cái, rồi
tao dám tao một cái, thả thả xuống
nổi văng vông vông, vông thân... ư...
ư... Thấy thế không em, phần bị trời
mưa lớn, là không ai nghe, nên phải
chịu phép để cho bà-nai mặt lình dâm
chém...

Rồi đầu khiến cho Thiện, đang phá
trần hồng-hoàng, thỉnh thỉnh chỉ của
thị Liet dầm mưa chạy về nhà, dầm vó
mừng thì Liet thấy có bộ đồ đơn-đong
lo ra ngoài, chỉ là tốc mừng lên gặp
Thiện con đang... chỉ của thị Liet tức
lòng, vì anh rể mà sanh tâm căm thù
như vậy, thì không thể nào dung cho
được—Chỉ ta bèn tri hô lên, ai nấy
lưu đến thấy vậy, mới cáo báo cho
làng hay, lấy khai và giải nội vụ đến
quan Biện-lý Cảnh-tho, ngài dạy đem
lên Thiện vào khám, còn thị Liet thì
giao cho quan Lương-Y khám xét.

Ồ hỡi Anh rể sanh bụng quỷ
Nhè em vợ làm bậy
Đôi nào thùng trâm voi
Sao chẳng nghĩ Thiện... mầy...!

Giáo (Cai-cao)

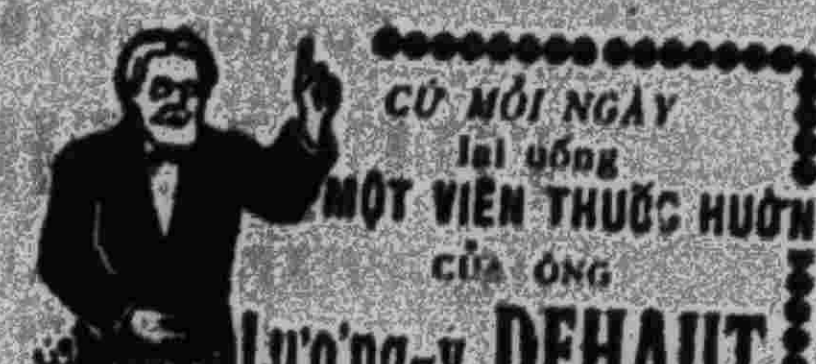
HÀ. ! NỊ TÀ NGỌ... TIỂU...!
Lúc 7 giờ sớm mai ngày 18 Juin
này, tên Ph. đến trại của ở văm rạch
Rau-râm (Cảnh-tho) mà mua ít cây tre
bè. Lúc-lựa tre, (để tự nhiên, mua thì
phải để cho người ta lựa chớ) xốc lên
xốc xuống, dũa qua xỏ lại được kiếm
tre tốt mà mua; chẳng lành thì chớ,
tên chệch Lý-quốc (phải, cái tên Lý-
quốc, hèn gì nó nói động nghe lý-
quốc, kỳ là nó bất phụ kỳ danh đó.)
«Hà ! nị có mua không mua thì thôi,
nị làm bậy cái gì... à... nị có từ
tiền trả không?... tiền na... ó-nam
chầy... ti... ti... lự hoài lự hủ, nị
không mua mà lự cái gì?... thôi...
ti...» Thấy nói động lý-quốc, Ph.
nội giận nói: «vậy chớ, nị bán, không
cho người ta lựa sao?» Lý-quốc; ti...
ti... không bán cho nị... Hai đảng
tiếng lại lời qua, ai cũng muốn nói
cao cho được phần hơn... lại bị đuổi
«ti... ti...» như đuổi tà, Ph. phừng lông
không dân được, nên khi Lý-quốc
xáp lại gần lấy tay xỏ Ph... khoát bảo
ti... ti... Ph. chụp tằm củi thương trên
đầu trực mồi cạo ừi lạng cọt của Lý-
quốc một cái cóc... phung máu... Lý-
quốc ôm đầu la inh ôi—trọng tiem
chọc rỏ ra muốn bình lại nó mà đánh
Ph., song Ph... tuy một mình mà
chẳng hề khùng khiếp, đứng cầm
miếng củi, mắt hăm hăm chằm chằm
bình tầu, hề thâu nào nhảy vào thì
Ph. là rảo—Tuy là ó ào lớn tiếng,
nhưng mà cái giọng nhac đôn, nên
dừng sắp hàng một bên chỉ tro Ph..
mà xi-xỏ xi-xỏ cũng nhau vầy thôi...
Kể hương chức ập chạy đến, chủ tiem
tỏ bày các việc, lấy khai 2 đảng rồi
giải ra quan.

Chuyện là tiểu một chút (màu pha
mà) sanh việc kiện thưa làm gì cho
thất công, hề ai lỗi, cũng nên xin lỗi
nhau mà giải hòa cho xong, để ngày
giờ lo làm ăn, khá hơn—xin thưa
thêm tởn kém... ừch gì!

HÀC-PHAN-DỰC

CHẾT VỀ TAY THẮNG ĐIỆN

Ngày 10 Juin 1926, lúc 3 giờ chiều
tại làng Thới-lai Nguyễn-thị-Lương 47
tuổi, vì có việc đi đến nhà rẽ của chị là
cùng ở gần với nhau cách chừng 40
thước tây. Vào nhà, thị Lương đang ngồi
nói chuyện làm ăn với một người dân-
bà ở trong nhà đó; thỉnh lình tên Tông,
văn bấy lâu hay có cơn khùng điên;
nhưng không khuỷu phải gì đến ai, nên

CỦ MỖI NGÀY
lại uống
MỘT VIÊN THUỐC HƯƠN
CỦA ÔNG
Lương-y DEHAUT
uống trước khi dùng cơm,
thì **CHẮC ĐANG KHỎE MẠNH LƯƠN**
và ngăn ngừa các chứng bệnh nguy hiểm bởi
lại huyết hư hay là ăn không đủ mà sanh ra.
Thuốc hươn này trị các chứng bệnh:
**NHƯC ĐAU, AN KHÔNG TIỂU,
NANG BAO TỬ, CHỒNG MÁT,
KHÔNG THƯ THỜI.**
BÁN TẠI: Nhà ông Lương-y
DEHAUT, 147, Poug. St-Denis
Paris, cũng khắp trong mấy
dược thuốc.

để nó ở trong nhà; ấy cũng vì tình cốt
nhục mà cha mẹ anh em tên Tông
không nỡ đem bỏ nó ở Nhà-thương
nuôi bịnh điên ở Biện-hóa—đang ngu
yên giãi ở bên bộ vầu bên kia, không
biểu giống gì dục nó, vừng ngổ đầy,
sống thối cái mát vót nan bên ngổ để
gần đó, Tông chụp mặt nhảy tới đang
thần lực phốp một mắt rất mạnh trúng
lưng thị Lương lật nhào dưới đất, huyết
lưu mưng dĩa.—Chém rồi Tông cầm
mắt đứng ngẩn-ngơ đó, nị nấy xum bắt
trời nó lại và lo cứu cấp thị Lương.
Hỡi ôi ! vilt sâu thấu phôi, nên ít giờ
sau hôn thị-Lương riu riu nường
nảy, giã từ trần thế. Oan mạng thay !
TRẦN-LINH-ĐINH

Avis D'adjudication

Province de Cantho

Lieu, date et heure de l'adjudi-
cation: Bureaux de l'Inspection de
Cantho, le 30 Juin 1926, à neul
heures du matin.

Objet: Entreprise de fourniture
de matériaux d'empierrement né-
cessaires à la construction d'une
route communale N°48 (De Phung-
hiệp à Hélèneville) dans la Pro-
vince de Cantho.

Importance approxi-

mative: 8.000\$00
Cautionnements provisoire & défi-
nitif: 200\$00 & 4.000\$00

Bureaux où le Cahier des char-
ges peut être consulté: Bureaux de
l'Inspection de Cantho, bureau de
la Subdivision des Travaux Pu-
blics de Cantho et au 4e bureau du
Gouvernement de la Cochinchine
à Saigon.

PROVINCE DE SADEC

Avis D'adjudication.

Lieu, date et heure de l'adjudica-
tion: Inspection de Sadeç, le Jeudi
1er Juillet 1926, à neuf heures.

OBJET.— Construction d'une Mai-
son commune au village de TAN-
THUAN-DONG (Délégation de
Caolanh).

Importance approximative des
travaux 2.533\$00

(provisoire... 45\$00
définitif... 90.00

Bureaux où le dossier d'adjudica-
tion peut être consulté: 4e Bureau
du Gouvernement à Saigon, Inspec-
tion de Sadeç et Bureau du Chef de
Subdivision des Travaux-Publics à
Sadeç.

LỜI RAO

Kính lời cùng quan khách dặng tường:

Tôi mới dọn một cái nhà ngủ để hiệu là: **HOTEL TRẦN-ĐẤT**
(Nghĩa là Khách lữ) môn bãi 26, đường kinh lếp Delanoue ở gần
nhà hát bóng Casino, châu-thành Cảnh-tho. Có dọn mười sáu cái phòng
sạch-sẻ, khoan khoái và đẹp đẽ lắm. Trong mỗi cái phòng có để
chuông điện dặng kêu bỏi; tại nhà ngủ có telephone số 16, tiện bề
cho quan khách chuyện vãng với người quen ở xa; có bàn cơm lầy.
Bồi thiết tha và có lễ nghi.

Vậy xin quan khách có dịp ghé nghỉ một chuyến thì biết, chớ tôi
không dám bao chuốt nhiều lời.

Nay kính,

HOTEL TRẦN-ĐẤT, Cảnh-tho—Ville

Fondée en 1931

THUẬN THANH

BOUTIKER - CHAPELIER

7, Rue des Colisses - Hanoi

Kính cùng Quý vị đáng kính, tiệm tôi đóng giày tây, là và làm nón nhiều kiểu đẹp, giá hạ, mà chủ lòng chiều chuộng. Bán sỉ giá thực rẻ.

Chủ tiệm NGUYỄN-TIẾN-HÀM, kính mời
CATALOGUE FRANCO SUR DEMANDE

Cuộc đánh số Panama Đóng trước 20 quang có phước trúng được 500000 quang

AI muốn thử số may, không biết chừng mình được trở nên giàu có liền là mình đánh số Panama, mình mua mandat đóng tiền đầu 20 quang, sau 20 tháng đóng 30 quang, đóng xong 10 tháng thì lấy số. Khi mình đóng, 20 quang đến, thì Công-ty sẽ gửi cho mình một cái số để mình đứng làm chủ, được 10 kỳ số sẽ mình đó coi bộ may trúng mà lãnh tiền. Số Panama chẳng trúng thì sau 10 năm cũng phải trúng từ 500.000 quang, 250.000—100.000—10.000—5.000—2.000—1.000—chết hết là 400 quang.

Mỗi năm xổ ra 4 kỳ: 15 Février, 15 Mai, 15 Août, 15 Novembre. Mỗi lần xổ rồi, công-ty sẽ gửi đến cho mình một cái bản kê đúng số đã ra cho mình để mình biết.

CÁI THẦY CHO TRÚNG 200 TRIỆU QUANG.

AI muốn thử số may làm giàu trong nháy mắt thì mua mandat 20 quang đóng cho BANQUE DE CREDIT COLONIAL, RUE PAPÈRE, MARSEILLE (FRANCE), sau sau sẽ đóng 10 tháng mỗi tháng 30 quang nữa. Trừ lại có biết chừng đâu, nên làm thử lần!

CHAMPAGNE IRROY

La thir Champagne ngon vô song

Có bán lẻ tại TRUNG-CHAU-LŨ-QUAN
18 Boulevard. Delanoue. — CANTHO

Mỗi ve 3300

Vị nào muốn mua nguyên thùng xin viết thư
cho Mr ĐO-VĂN-Y CANTHO mà thương nghị.

Sách mới lại

Kim Vân Kiều giải nghĩa, mỗi cuốn 0.3
Nhị độ Mai 0.40
Gia phả 0.40
Một nàng nhà trò 0.40
Về Saigon 0.10
Về mây bay 0.10
Cung oán 0.10

Kim-Vân Kiều, Cung-Oán, Kim-Thạch kỳ-duyên là những sách rất có tiếng xưa nay, văn-chương tuyệt-huật, tình tứ thâm trầm, tác giả là những tay trứ danh trong văn giới nước ta. Những người ham đọc sách của mua mà xem ấy là những sách vừa có ích về đường văn-chương vừa có ích về đường đạo đức.

AI muốn mua xin gửi thư đến cho:
"AN-QUAN AN-HÀ CANTHO"

GÂY MÔN

yếu đuối
vãng vọt

Thuốc SIROP de
DESCHIEENS
có huyết bổ

Làm cho sung túc máu mèn, ấy là một vị thuốc của các Lương-y trứ danh. Thuốc này hiệu nghiệm nhất và các thể thuốc có tính bổ. Các nhà thuốc tại thành Paris đều dùng nó. Tên các nhà thuốc: DESCHIEENS, 2, đường Pasteur và các nhà thuốc khác.

"Le Livre de la Terre"

Ấy là tên một quyển sách mới xuất bản tại An-Hà-Kh-quán CANTHO. Tác giả ông Le Nestour đến đến ở Rạch Giá. Ông Le Nestour qua Nam-kỳ ta tới 30 năm nay, trước làm quan sau làm sĩ qui điển và lập nghiệp tại Hòn Tre thuộc tỉnh Rạch Giá.

Trong sách này ông bàn về cách trồng cây, trồng bông lập vườn cách nuôi tằm nuôi súc vật, cách làm nhà cửa. Ông bàn đến việc đi ra cũng rõ ràng làm một người rất tình trải, rất kinh-lịch. Quyển sách ông ai ai cũng có thể thêm nhiều việc có ích, mà nhất là mấy nhà nông gia An-nam ta lại càng nên, đọc sách này.

Hết Văn-kỳ ta là hết phi địa, thế mà ngoài việc làm ruộng thì ít ai biết trồng cây giống cây trái nào, hoặc nuôi giống súc vật nào mà thu được lợi cho nhiều cũng như nhà nước Pháp vậy. Ông Le Nestour tới năm mươi năm ở Nam-kỳ chỉ biết lập vườn, rồi nuôi súc vật mà làm giàu to. Ta nên đọc sách này để biết cách thế ông lập nghiệp ta thế nào.

Sách này

Có thể bán tại An-Hà-Kh-quán CANTHO

Trị nhứt mỗi và chứng

đau lưng

Các chứng như mỗi người ta hay có là: đau lưng, nhức mỏi, nhức gân cơ mỗi xương móng, xương sống v.v. Các chứng này lại có thêm nhiều chứng khác như là: nhức đầu, đau xóc-hông, nhức thần, đều là bị nước-tiểu của mình không tinh-khiết; bởi 2 trái thận mình có bệnh mới sanh ra các chứng như vậy.

Vậy thì hãy dùng thứ thuốc hoàn hiệu "PILULE FOSTER" uống và sẽ được hết liền. Thuốc hoàn này uống chẳng có độc hại gì cả, nó làm cho máu của mình trở nên tươi, nước tiểu được trong trẻo, trị bộ thận mình được mạnh giỏi luôn.

PILULE FOSTER bán ở các hiệu thuốc Foster 28 rue St Ferdinand Paris 7e. Ở các nhà bán thuốc tây đều có bán, hãy hỏi mà mua để đánh đặng trị bệnh đau lưng rất hay.

TENTEZ LA FORTUNE

ouvrez lui votre porte

Danh số Panama được làm giàu

Đóng 15 quang trước, có phước trúng được

500.000 quang

Mua mandat gửi trước 15-quang, sau gửi mỗi tháng 20 quang trong 15 tháng thì đủ. Khi Công-ty số Panama được 15 quang trước thì sẽ gửi cho mình một cái số để mình làm chủ, được 10 kỳ số sẽ mình đó coi bộ may trúng mà lãnh tiền. Số Panama chẳng trúng thì sau 10 năm cũng phải trúng từ 500.000 quang tới 1.000 còn nhỏ hơn hết là 400 quang.

Đây là một cuộc đánh số có lợi nhiều không biết chừng nào, nếu không được lợi, cũng không mất tiền vốn của mình.

CÁI THẦY CHO TRÚNG 200 TRIỆU QUANG. — Mỗi năm xổ ra 4 kỳ: 15 Février, 15 Mai, 15 Août và 15 Novembre. Mỗi lần xổ rồi, công-ty sẽ gửi đến cho mình một cái bản kê của số đã ra, được mình để số mình để mình biết.

AI muốn thử số may làm giàu, có khi gặp may trời nhỏ phước biết đâu hãy mua mandat gửi trước 15 quang cho nhà:

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère 8, Marseille (France) sau sau sẽ đóng 15 tháng, mỗi tháng 20 quang, thì mình được làm chủ vĩnh viễn cái số của mình mà chờ ngày trúng lãnh tiền.

BISCUITS QUOC-NU

Bánh này là của thợ An-nam ta làm ra, ăn ngon, mùi thơm tho, dễ ăn được, không kém gì bánh tây, mà giá rẻ hơn nhiều. Mỗi hộp chỉ có 0.50. Xin quý vị mua thử thì biết bánh này làm rất tinh khiết và hy-vọng. Mua bánh Quốc-Nữ tức là giúp cho thợ An-nam ta phát triển công-nghệ.

Có thể bán tại

TRUNG-CHAU LŨ-QUAN CANTHO
và AN-HÀ AN-QUAN CANTHO

TIỂU-THUYẾT

GIÁT MỘNG PHI THƯỜNG

Tác giả MAI-LANG-QUÊ

• Biệt hiệu là Thiệu-Hoa •
(Tiếp theo)

QUAN THANH-TRÀ. — Chúng tôi làm những điều chi mà người đời tưởng rằng là...
Bây Tý. — Bám, như trước vụ mất trộm bạc này thì Vương-Hoành. Từ Khon, Sáu Liễn và tôi, đóng có tiền và nhiều là chủ cư-trú ở hang của Vương-Hoành mà bắt ông cả Hổ-thể-Thiệt...
QUAN THANH-TRÀ. — Ông không có bám... người bám cái gì? Ông và nói và lấy đó pháp-tras ra... nếu người của ông ở nhà, thì nó, cái món đó này nó không vì người dân!

Bây Tý và nói và lấy tay chỉ, tượng ra hình ảnh...
QUAN THANH-TRÀ. — Ông không có bám... người bám cái gì? Ông và nói và lấy đó pháp-tras ra... nếu người của ông ở nhà, thì nó, cái món đó này nó không vì người dân!

Vô-thị thấy vậy thì hơi hốt, lật đật xen vào mà nói nhỏ nhỏ với Vương-Hoành rằng: "Tôi chỉ là người..."
QUAN THANH-TRÀ. — Ông không có bám... người bám cái gì? Ông và nói và lấy đó pháp-tras ra... nếu người của ông ở nhà, thì nó, cái món đó này nó không vì người dân!

lại đi... thấy mặt ghét lắm...
Nghe mấy lời ấy, dứa lẳng-lặng rất...
QUAN THANH-TRÀ. — Ông không có bám... người bám cái gì? Ông và nói và lấy đó pháp-tras ra... nếu người của ông ở nhà, thì nó, cái món đó này nó không vì người dân!

QUAN THANH-TRÀ. — Ông không có bám... người bám cái gì? Ông và nói và lấy đó pháp-tras ra... nếu người của ông ở nhà, thì nó, cái món đó này nó không vì người dân!

người lại còn đem 8-hang và sự...
Bây Tý. — Bám... bám... người đó là...
QUAN THANH-TRÀ. — Ông không có bám... người bám cái gì? Ông và nói và lấy đó pháp-tras ra... nếu người của ông ở nhà, thì nó, cái món đó này nó không vì người dân!

QUAN THANH-TRÀ. — Ông không có bám... người bám cái gì? Ông và nói và lấy đó pháp-tras ra... nếu người của ông ở nhà, thì nó, cái món đó này nó không vì người dân!

vậy thì lấy làm...
QUAN THANH-TRÀ. — Ông không có bám... người bám cái gì? Ông và nói và lấy đó pháp-tras ra... nếu người của ông ở nhà, thì nó, cái món đó này nó không vì người dân!

QUAN THANH-TRÀ. — Ông không có bám... người bám cái gì? Ông và nói và lấy đó pháp-tras ra... nếu người của ông ở nhà, thì nó, cái món đó này nó không vì người dân!

Sau sẽ tiếp

83 Rue - Catinat - Salgon

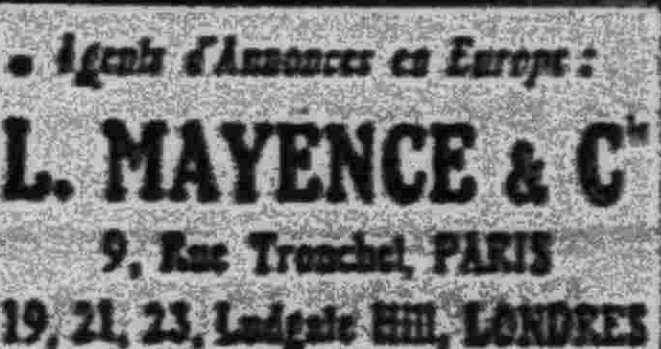
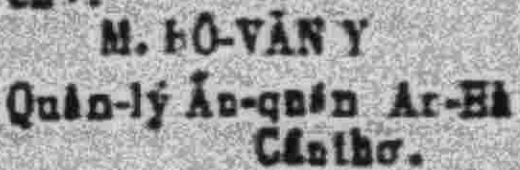
NGUYEN-CHI-HOA, Kinh mồi

TAI CHU LAY (BUONG COLOMIAL)

Nguyễn-lông-Trào
Chánh kíp cả

Quyền này là quyền cuối xin chư khan
sua mua xem cho toàn hảo.

KINH CUNG QUY VI BO

1. DATE 10/10/19

Mọi đây quan Tri-phủ Ninh-giang
đặt là ông Bôi-thiếu-Kien mới xuất
bản bộ " KIM-VĂN-KHO" về trên
mặt bộ Kim-Văn-Kho xuất bộ lần

016 mbi rreth 0 7.1

**Cao-lãnh: Nguyễn-Trước
Cần học**

đá ngựa và má lăm Cánh đồng đã biến
vào trong loan, khi mưa sẽ gọi theo

trên nhiều về báo lại về tin học học

L'Imprimeur,